

creation of the necessary conditions for implementation of the gender mainstreaming in the police activity by the state of Ukraine.

To analyze the compliance of the National Police of Ukraine with the standards and policies of UN peacekeepers, the Plan of Implementation of Gender Policy 2021 of the Ministry of Internal Affairs, other normative documents and practices of the National Police of Ukraine in comparison with «Guidelines for integrating gender perspectives into the work of United Nations Police in peacekeeping missions», published by the Department of Peacekeeping Operations and the Department of Field Support in 2008, have been used in this study.

Thus, this article outlines key objectives and considerations for gender mainstreaming, followed by checklists of actions which can be taken, as appropriate in a mission context, for the composition of the National Police, including recruitment, career development and ensuring non-discrimination in the workplace. The article gives the examples of integration the gender mainstreaming into the policies, plans and real actions of the National Police of Ukraine to achieve the gender equality.

It is worth noting that, firstly, Ukraine has created necessary conditions to implement the gender mainstreaming in police activity, secondly, the compliance of the internal policy of the National Police of Ukraine with the standards and policies of UN Police is at a high level, but it still needs significant improvement in the field of recruitment, equal career development for men and women, and the introduction of an effective mechanism to prevent gender discrimination in the workplace.

Keywords: *gender mainstreaming, UN police, peacekeeping, National Police of Ukraine, gender equality, internal personnel policy.*

УДК 323(569.1)

В. Ф. Лисак
А. Т. Тарраф

ОСОБЛИВОСТІ СИРІЙСЬКОГО КОНФЛІКТУ

Проаналізовано сирійський конфлікт та його вплив на сучасні міжнародні відносини. Увага приділена особливостям сирійського конфлікту, регіональній політиці, міграційній кризі, як наслідку цього конфлікту. Розглянуто історико-політичні чинники, причини та приводи виникнення сирійського конфлікту. Висвітлено становище сирійських біженців в країні, суміжних країнах і Євросоюзі.

Ключові слова: *сирійський конфлікт, «арабська весна», повстанці, Ісламська держава, міграційна криза, біженці, курди.*

DOI 10.34079/2226-2830-2019-9-26-142-150

Стратегічно важливим регіоном в контексті розвитку міжнародних відносин є Близький Схід. У формуванні його політики Сирія займає одну з ключових позицій. Країна володіє значним економічним, політичним, культурним і демографічним потенціалом. Сирії завжди належало важливе місце серед арабських країн [2]. Налагодження тісних відносин з ними, було необхідною умовою для надання істотного впливу в

мусульманському світі. Важлива роль в ліквідації «ісламського тероризму», який загрожує національній безпеці більшості країн світу, відводиться Сирії [5].

Сирійський криза, яка набула характеру глобального конфлікту, почалася в березні 2011 року [17]. Крім протистояння урядового режиму і збройної опозиції, тут стикаються інтереси, як держав, що представляють собою регіональні центри сили, так і великих держав. Підтримка зовнішніми силами збройної сирійської опозиції, яка представлена ісламістськими угрупованнями, наявність в їх рядах десятків тисяч джихадистів з усього світу, сприяли виникненню на території Сирії вогнища радикального ісламізму, який, в свою чергу, стимулював утворення тут “Ісламської держави” і її експансію в регіоні [10].

На початковому етапі «арабської весни» соціальні протести в Тунісі, Єгипті, Бахреїні та Йемені були обумовлені внутрішніми факторами [7]. Вони були породжені соціально-економічною кризою, корупцією, свавіллям, правлячої десятки років влади, безробіттям, відсутністю демократичних свобод. У той же час, головними причинами триваючого конфлікту в Сирії та Лівії, при наявності тих же внутрішніх факторів, стали зовнішні чинники. Сирійську збройну опозицію підтримали провідні країни НАТО, включно з Туреччиною та монархіями Перської затоки, які намагаються використовувати сирійський конфлікт для реалізації своїх цілей [17]. Тому сирійську кризу, можна розглядати як окрему частину «арабської весни».

З огляду на це, значний науковий інтерес представляє дослідження мінливого геополітичного балансу сил на Близькому Сході. Політичний режим Сирії виявився в епіцентрі одного з важливих вузлів міжнародної політики, які виникли в результаті закінчення «холодної війни» і перерозподілу глобального панування. Складність конфлікту в Сирії визначена комплексом соціально-політичних протиріч, як у самій країні, так і в усьому близькосхідному регіоні. Сирійський конфлікт впливає не тільки на перспективу розвитку всього ісламського світу, але і всієї сучасної цивілізації.

Істотно змінився характер конфлікту в порівнянні з тим, яким він був на початку 2011 року. Відбулася динаміка не тільки в політико-релігійному аспекті, але і по відношенню до ресурсів і озброєнь, які використовують сторони конфлікту [7]. В результаті цих змін внутрішньополітичний конфлікт в Сирії перетворився в повномасштабну локальну війну, яка в міжнародній науці називається “прохувар” (війна чужими руками). Вона характеризується наявністю ряду “нашаровуючихся” вимірів - соціальних, релігійних, економічних, етнічних, регіональних та глобальних. Крім цього, боротьба за владу між регіональними акторами посилює сирійську кризу. Союз правлячого режиму в Сирії з Іраном, Іраком, Росією і організацією “Хезболла” протистоїть головним регіональним силам підтримки антиасадовської коаліції – Катару, Саудівської Аравії і Туреччини, які базуються на сунітському ісламізмі [7].

Провідні аналітики фахівці із Близького Сходу деякий час назад не могли і припустити, що Сирія - невелика країна, яка не володіє значними стратегічними ресурсами, стане центром гострих протиріч між основними світовими гравцями в цьому важливому регіоні міжнародної політики. Численні спроби врегулювати сирійський конфлікт не призводять до позитивного результату.

Об’єктом даного дослідження є міжнародні відносини в світі в XXI столітті, предметом виступає сирійський конфлікт, його значення і вплив на сучасні міжнародні відносини. Метою статті є аналіз особливості сирійського конфлікту і його вплив на міжнародні відносини і регіональну політику, а також дослідження міграційної кризи, яка є наслідком цього конфлікту. Тематика сирійського конфлікту є досить актуальною для

українських та іноземних науковців. Криза стала об'єктом аналізу таких науковців, як Б. Абу-Абдалла, В.М.Ахметов, Д.А.Белашенко, І.В.Рижов, Б.В.Долгов, І.Д.Комаров, В.П. Юрченко тощо. В їх роботах висвітлено різні аспекти зовнішньої політики Сирії на сучасному етапі, сирійського конфлікту і ролі “арабської весни” в цьому процесі.

Збройний конфлікт у Сирії являє собою багатосторонню, багаторівневу війну, яка характеризується жорстокими діями, масовими вбивствами, безладними обстрілами мирного населення, численними військовими злочинами. За оновленими даними Сирійського центру моніторингу за дотриманням прав людини, в ході семирічного конфлікту (з 15 березня 2011 року, коли почалися антиурядові виступи) загинули понад 350 тисяч осіб, серед них більше 106 тисяч - мирні жителі, а 20 тисяч - загиблі діти [17].

Сирійський конфлікт став головною причиною європейської міграційної кризи. Війна викликала масовий вихід біженців з Сирії. Згідно з даними Управління Верховного комісара ООН у справах біженців, за період військових дій, починаючи з 2011 року, Сирію покинули понад 6,9 млн. біженців. На кінець 2018 року, в 45 країнах налічується 6 664 415 офіційно зареєстрованих сирійських біженців. Понад половини (близько 3,4 млн.) - складають діти. Близько 2 млн. - це жінки. Більшість біженців знаходиться в країнах, що межують із Сирією. Туреччина прийняла 3,6 млн. осіб [13]. Ліван, населення якого становить, трохи більше 6 млн. чоловік, поселив у себе близько мільйона сирійців. У Йорданії - близько 674 тис., в Іраку - приблизно 252 тис. У Європі – найбільшу кількість біженців прийняла Німеччина, понад півмільйона [19].

Після завершення фази активних бойових дій, багато громадян Сирії виявили бажання повернутися на батьківщину. За деякими оцінками, з десяти країн (в основному, Туреччини, Єгипту, Іраку, Німеччини, Йорданії, Лівану) готові повернутися 1,7 млн. сирійських біженців [21]. Для їх прийому Сирія розгорнула пункти прийому і розміщення біженців на 1,5 млн. місць. Ці центри знаходяться в 412 населених пунктах, які найменш постраждали від військових дій. На даний момент повертаються біженці лише з Йорданії і Лівану. Економіці і інфраструктурі Сирії було завдано колосального збитку. У великих містах і населених пунктах, де проходили військові дії, інфраструктура зруйнована на 40-70% [20].

“Арабська весна” в Сирії почалася в березні 2011 року з мітингів і протестів в провінції Дараа [17]. Поступово локальний конфлікт переріс у масштабні мітинги і демонстрації проти діючого режиму Башара Асада, які привели до масових заворушень в різних містах країни. До основних вимог опозиції ставилися: відставка чинного президента, скасування режиму надзвичайного стану, який діяв з 1962 року, проведення в країні демократичних реформ [7]. З плином часу в нього залучалися держави Близькосхідного регіону, різні військово-політичні та міжнародні організації, а також світові держави. Так як в сирійський конфлікт залучена велика кількість країн і організацій, то багато політологів-міжнародників вважають, що це не що інше, як опосередкована війна між регіональними і світовими державами.

Уряд Башара Асада підтримує Сирійська арабська армія, Національні сили оборони, місцеві та іноземні воєнізовані формування (“Шабіха”, шіїтська ліванська “Хезболла”) [17]. Військову допомогу урядова армія отримує від Росії і Ірану.

Проти уряду виступають такі основні учасники конфлікту, як збройні формування “помірної” сирійської опозиції (Вільна сирійська армія, племенні формування сунітів), курдські загони самооборони, різні ісламістські і терористичні організації (“Джабхат ан-

Нуср”, “Ахрар аш-Шам”, ІГ, “Фатх-аль-Іслам” і ін.) Опозиції допомагають монархії Перської затоки і західні країни [16].

У той час всі антиурядові організації входили в сирійську національну раду (СНР), яка очолювала сирійську опозицію. Бойові дії з урядовими силами вели формування “Сирійської вільної армії” (СВА), що складається в основному з сунітських дезертирів. Незабаром в рядах опозиції стався розкол, який суттєво вплинув на позиції СВА. Першими ряди повстанців залишили курдські формування. Вони утворили власне керівництво, так звану Вищу курдську раду. У 2013 році був утворений “Ісламський фронт”, що складається з радикальних ісламістів. Терористичні організації стали відігравати провідну роль в протистоянні урядовій армії. Найбільш боєздатними серед них були “Ісламська держава” (ІГ) і місцевий осередок “Аль-Каїди” в особі “Фронту на-Нусра”. Світської опозиції Сирії відводилася другорядна роль.[10]

У літку 2014 року під контролем ІГ опиняється значна територія Сирії. Урядові сили контролюють не більше 10-15% території країни. Щоб зупинити стрімкий наступ ісламістів, урядом США і її союзниками було прийнято рішення про військову інтервенцію у Сирію. У вересні 2014 року союзники почали наносити авіаційні удари по позиціях ісламістських угруповань, а також надавати допомогу “помірній опозиції”, озброюючи і навчаючи її формування. Отримавши підтримку президента Сирії Б.Асада, 30 вересня 2015 року в боротьбу з терористичними угрупованнями вступає Російська Федерація. Її Повітряно-космічні сили починають військову операцію в тісній співпраці з урядовою армією [18].

Переломним моментом у боротьбі з ісламістами стало звільнення в 2016 році міста Алеппо [17]. Понад чотири роки терористичні угруповання контролювали східну частину цього стратегічно важливого міста на півночі Сирії. Тут була застосована дещо інша тактика звільнення міста. Зайняті ісламістами міста Хомс і Хама, були звільнені за допомогою облоги і змору. Урядова армія блокувала міста на багато місяців. Брак харчів, боєприпасів, медикаментів, підкріплення змушувала терористів залишити захоплені міста. Алеппо був звільнений в ході стрімкого штурму, успіхи урядової армії вплинули на розклад сил в сирійському збройному конфлікті.

Крім цього, в 2016 році відбулося ще кілька важливих подій. Перше, це вступ нового учасника в бойові дії в Сирії. На північ Сирії були введені турецькі війська для боротьби з бойовиками ІГ. Це була офіційна версія, а фактично війська вводилися для боротьби з сирійськими курдами, які є головними ворогами Туреччини. Причиною такого рішення стала спроба курдів в березні 2016 року створити своє автономне утворення уздовж кордону з Турецькою республікою.

Другою важливою подією 2016 року стало звільнення в травні урядовою армією міста Пальміри, яке істотно підірвало позиції ІГ[17]. Крім того, в цьому ж році в сусідньому Іраку ІГ також втратила значну частину територій. Урядовими військами і їх союзниками були звільнені від терористів “Ісламської держави” важливі міста - Рамаді і Ель-Фаллуджа. Але до кінця звільнити столицю іракського халіфату - місто Мосул Міжнародна коаліція на чолі з США не змогла. Більш того, “Сирійські демократичні сили” також підтримувані Америкою, призупинили наступ на сирійську столицю халіфату - місто Ракка. Так як, основні сили урядової армії були задіяні у звільненні Алеппо, бойовикам “Ісламської держави” на початку грудня вдалося відбити Пальміру. Варто відзначити, що це був тимчасовий успіх ІГ.

Корінні зміни в ситуації в Сирії відбулися в 2017 році. В цьому році було знищено “Ісламську державу”, яка контролювала значну територію Сирії і Іраку. Перемога над ІГ дозволила Російській Федерації наприкінці року заявити про завершення операції Військово-космічних сил. Незважаючи на те, що активна фаза бойових дій була завершена, до встановлення миру в Сирії було ще далеко. Так як при владі в Сирії продовжує залишатися президент Башар Асад, який рішуче не влаштовує ні сирійську опозицію, ні країни, що підтримують її, то і брати участь у повоєнній відбудові Сирії вони не мають наміру [17].

На початок 2019 року за контролем бойовиків “Ісламської держави” знаходиться невелика територія на півдні Сирії в області Дараа, кілька населених пунктів на східному березі Євфрату між містами Дейр-ез-Зор і Аль-Букамаль, а також на кордоні провінції Хомс з Ес-Сувейді і Хомс і Дейр-ез-Зор. Але це в основному сирійська пустеля. У березні 2018 року турецькі війська захопили місто Афрін і передмістя. Урядова армія відновила контроль на значній території в центрі, півдні і південному заході країни. Завершивши ліквідацію численних анклавів збройної опозиції, урядові сили стали повністю контролювати економічно розвинений центр (понад 70% території країни), де мешкає близько 80% населення [17]. Ця територія має розвинуту промисловість і сільське господарство. Периферійну територію, яку контролює опозиція, можна розділити на кілька зон:

1) Провінція Ідліб. Знаходиться під контролем конкуруючих між собою формування (“Джабхат Тахрір Сурія”, “Хайят Тахрір аш-Шам” і ін.). Так само тут розташовані контрольні-наглядові пости ЗС Туреччини.

2) Північна частина провінції Алеппо. Ця зона окупації ЗС Туреччини - районів, де компактно проживають етнічні курди. Тут також базується ВСА (Вільна сирійська армія), яка активно підтримується Туреччиною.

3) Курдські райони північних провінцій (самопроголошена Демократична Федерація Північної Сирії). Знаходиться під контролем “сирійських демократичних сил” (СДС).

4) Провінція Дейр-ез-Зор на східному березі Євфрату і південна частина провінції Ракка. Є зоною контролю СДС. Ці райони компактно заселені сунітськими племенами. Тут дислокуються залишки формувань ІГ, які прагнуть зберегти свій бойовий потенціал.

Для збереження наявних територій і створення нових зон впливу бойові об'єднання ІГ все частіше застосовують методи партизанської війни, уникаючи прямих збройних зіткнень. На думку деяких експертів, найзручнішими районами для проведення бойових операцій ісламістами ІГ є ділянки, які примикають до обох боків сирійсько-іракського кордону. На цих територіях бойовики можуть спробувати відродити “Ісламську державу”.

Багато політологів дотримуються думки, що від результату громадянської війни в Сирії залежить не тільки майбутнє самої країни, ефективність боротьби з міжнародним тероризмом, але і розклад сил на Близькому і Середньому Сході і можливо новий світовий порядок. З моменту початку сирійської кризи міжнародне співтовариство доклало чимало зусиль для досягнення політичного врегулювання в країні. Між урядом Сирії та представниками опозиції проводилися переговори в самих різних форматах. Переговорні процеси в Женеві, Відні, Астані і Лозанні відрізнялися лише складом учасників. Крім того, Росія підтримує Астанинський процес, тоді як США наполягають на пріоритеті женецького формату.

Таким чином, сирійський конфлікт має декілька суттєвих особливостей. Громадянська війна в Сирії розпочалася внаслідок як внутрішніх так і зовнішніх чинників. З самого початку сирійське питання привернуло увагу багатьох країн світу і здобуло актуальності як в регіональному так і світовому контексті. Військові дії на території Сирії тривають майже десятиліття і на сьогоднішній день існує безліч суперечок між основними гравцями міжнародних відносин щодо формату політичного врегулювання. Конфлікт та застосування сучасної військової техніки викликало серйозні міграційні процеси, які змінюють етнодемографічну та соціальну картину багатьох країн регіону та Європи. Отже, від вирішення цього конфлікту залежить як майбутнє самої Сирії, так і країн регіону та сучасної цивілізації в цілому.

Список використаної літератури

1. أبو-أبدالله ب. لادادع وبأاسبو دمأ لادادع. Грязная война. Дамаск: Сирийская книга, 2015. 240.
2. Ахметов В. М. Сирия на рубеже столетий. Власть и политика / В. М. Ахметов. - Москва : Ин-т изуч. Израиля и Ближ. Востока : Ин-т востоковедения, 2003. - 154 с. ; Akhmetov V. M. Siriya na rubezhe stoletiy. Vlast i politika / V. M. Akhmetov. - Moskva : In-t izuch. Izrailiya i Blizh. Vostoka : In-t vostokovedeniya, 2003. - 154 s.
3. Ахметов В. М. Сирия при Башаре Асаде. Региональный опыт модернизации в условиях внешней нестабильности / В. М. Ахметов. – Москва : ИВ РАН, 2005. - 184 с. ; Akhmetov V. M. Siriya pri Bashare Asade. Regionalnyy opyt modernizatsii v usloviyakh vneshney nestabilnosti / V. M. Akhmetov. – Moskva : IV RAN, 2005. - 184 s.
4. Багиров А. Г. Курдский фактор в современной Сирии / А. Г. Багиров // Современный Курдистан. Проблемы национального движения. – Москва : Наука, 1995. - 186 с. ; Bagirov A. G. Kurdskiy faktor v sovremennoy Sirii / A. G. Bagirov // Sovremennyy Kurdistan. Problemy natsionalnogo dvizheniya. – Moskva : Nauka, 1995. - 186 s.
5. Белащенко Д. А. События “арабской весны” в контексте реализации проекта “Большой Ближний Восток” / Д. А. Белащенко, И. Д. Комаров // Вестник Нижегородского государственного университета им. Н. И. Лобачевского. - 2012. - № 6(1). - С. 257-262 ; Belashchenko D. A. Sobytiya “arabskoy vesny” v kontekste realizatsii proekta “Bolshoy Blizhniy Vostok” / D. A. Belashchenko, I. D. Komarov // Vestnik Nizhegorodskogo gosudarstvennogo universiteta im. N. I. Lobachevskogo. - 2012. - № 6(1). - S. 257-262
6. توريب، رشنل راد. Сирийская война. دبي لأمك يروس لادادع. Бейрут: Дар аннагар, 2015. 584с.
7. Долгов Б. В. Сирийский кризис: развитие и перспективы / Б. В. Долгов // Международная жизнь. - 2012. - № 9. - С. 116-134 ; Dolgov B. V. Sirtiyskiy krizis: razvitie i perspektivy / B. V. Dolgov // Mezhdunarodnaya zhizn. - 2012. - № 9. - S. 116-134.
8. Европейский миграционный кризис [Электронный ресурс] // Википедия. – Режим доступа : https://ru.wikipedia.org/wiki/%D0%95%D0%B2%D1%80%D0%BE%D0%BF%D0%B5%D0%B9%D1%81%D0%BA%D0%B8%D0%B9_%D0%BC%D0%B8%D0%B3%D1%80%D0%B0%D1%86%D0%B8%D0%BE%D0%BD%D0%BD%D1%8B%D0%B9_%D0%BA%D1%80%D0%B8%D0%B7%D0%B8%D1%81 ; Yevropeyskiy migratsionnyy krizis [Elektronnyy resurs] // Vikipediya. – Режим доступа : https://ru.wikipedia.org/wiki/%D0%95%D0%B2%D1%80%D0%BE%D0%BF%D0%B5%D0%B9%D1%81%D0%BA%D0%B8%D0%B9_%D0%BC%D0%B8%D0%B3%D1%80%D0%B0%D1%86%D0%B8%D0%BE%D0%BD%D0%BD%D1%8B%D0%B9_%D0%BA%D1%80%D0%B8%D0%B7%D0%B8%D1%81

D1%86%D0%B8%D0%BE%D0%BD%D0%BD%D1%8B%D0%B9_%D0%BA%D1%80%D0%B8%D0%B7%D0%B8%D1%81

9. Кривов С. Политика США и баланс сил на Ближнем Востоке: от ключевых очагов воздействия к нейтрализации радикальных режимов / С. В. Кривов, И. В. Рыжов // Вестник Нижегородского государственного университета им. Н. И. Лобачевского. - 2014. - №1(1). - С. 382-389 ; Krivov S. Politika SShA i balans sil na Blizhnem Vostoke: ot klyuchevykh ochagov vozdeystviya k neytralizatsii radikalnykh rezhimov / S. V. Krivov, I. V. Ryzhov // Vestnik Nizhegorodskogo gosudarstvennogo universiteta im. N. I. Lobachevskogo. - 2014. - №1(1). - S. 382-389.

10. Беккер А. Кто финансирует боевиков ISIS [Электронный ресурс] / А. Беккер, И. Филатова // Deutsche Welle. - 2014. - 22 июня. - Режим доступа : <https://p.dw.com/p/1CNEJ> ; Bekker A. Kto finansiruet boevikov ISIS [Elektronnyy resurs] / A. Bekker, I. Filatova // Deutsche Welle. - 2014. - 22 iyunya. - Rezhim dostupa : <https://p.dw.com/p/1CNEJ>

11. Миграционный кризис в Европе в цифрах и графиках [Электронный ресурс] // BBC. - 2016. - 19 февраля. - Режим доступа : https://www.bbc.com/russian/international/2016/02/160219_migrant_crisis_charts ; Migratsionnyu krizis v Yevrope v tsifrakh i grafikakh [Elektronnyy resurs] // VVS. - 2016. - 19 fevralya. - Rezhim dostupa : https://www.bbc.com/russian/international/2016/02/160219_migrant_crisis_charts

12. Начало перемирия в Сирии - скептический оптимизм [Электронный ресурс] // Российский институт стратегических исследований. - 2016. - 1 марта. - Режим доступа : <http://freepublish.ru/analitika/spaset-li-peremirie-siriyu.html> ; Nachalo peremiriya v Sirii - skepticheskiy optimizm [Elektronnyy resurs] // Rossiyskiy institut strategicheskikh issledovaniy. - 2016. - 1 marta. - Rezhim dostupa : <http://freepublish.ru/analitika/spaset-li-peremirie-siriyu.html>

13. ООН: число беженцев из Сирии превысило 4 миллиона человек [Электронный ресурс] // РИА новости. - 2015. - 9 июля. - Режим доступа : <https://ria.ru/20150709/1122803798.html> ; OON: chislo bezhentsev iz Sirii prevysilo 4 milliona chelovek [Elektronnyy resurs] // RIA novosti. - 2015. - 9 iyulya. - Rezhim dostupa : <https://ria.ru/20150709/1122803798.html>

14. Резолюция 2042 (2012), принятая Советом Безопасности на его 6751-м заседании 14 апреля 2012 года [Электронный ресурс]. - Режим доступа : <https://zakonodavstvo.com/pravovi-akti-mijnarodni/rezolyutsiya-2042-2012-prinyataya-sovetom236035.html> ; Rezolyutsiya 2042 (2012), prinyataya Sovetom Bezopasnosti na ego 6751-m zasedanii 14 aprelya 2012 goda [Elektronnyy resurs]. - Rezhim dostupa : <https://zakonodavstvo.com/pravovi-akti-mijnarodni/rezolyutsiya-2042-2012-prinyataya-sovetom236035.html>

15. Резолюция 2059 (2012), принятая Советом Безопасности на его 6812-м заседании 20 июля 2012 года [Электронный ресурс]. - Режим доступа : https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_k82 ; Rezolyutsiya 2059 (2012), prinyataya Sovetom Bezopasnosti na ego 6812-m zasedanii 20 iyulya 2012 goda [Elektronnyy resurs]. - Rezhim dostupa : https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_k82

16. Саудовская Аравия намерена спонсировать боевиков сирийской оппозиции [Электронный ресурс] // БалтИнфо. Балтийское информационное агентство. - 2012. - 23 июня. - Режим доступа : <http://www.baltinfo.ru/2012/06/23/Saudovskaya-Araviya->

namerenasponsirovat-boevikov-siriiskoi-oppozitsii-286535 ; Saudovskaya Araviya namerena sponsirovat boevikov siriyskoy oppozitsii [Elektronnyy resurs] // BaltInfo. Baltiyskoe informatsionnoe agentstvo. - 2012. - 23 iyunya. - Rezhim dostupa : <http://www.baltinfo.ru/2012/06/23/Saudovskaya-Araviya-namerenasponsirovat-boevikov-siriiskoi-oppozitsii-286535>

17. Сирийская оппозиция пересмотрела свое отношение к Башару Асаду [Электронный ресурс] // Телеканал «Звезда». – 2015. – 15 декабря. - Режим доступа : https://tvzvezda.ru/news/vstrane_i_mire/content/201512150018-2x56.htm ; Ciriyskaya oppozitsiya peresmotrelo svoje otnoshenie k Basharu Asadu [Elektronnyy resurs] // Telekanal «Zvezda». – 2015. – 15 dekabrya. - Rezhim dostupa : https://tvzvezda.ru/news/vstrane_i_mire/content/201512150018-2x56.htm

18. Сирия [Электронный ресурс] // Википедия. – Режим доступа : <https://ru.wikipedia.org/wiki/%D0%A1%D0%B8%D1%80%D0%B8%D1%8F> ; Siriya [Elektronnyy resurs] // Vikipediya. – Rezhim dostupa : <https://ru.wikipedia.org/wiki/%D0%A1%D0%B8%D1%80%D0%B8%D1%8F>

19. Статистика о ситуации с беженством в мире, доклады Верховного Комиссариата 2013-2015 [Электронный ресурс] // Finland и Я. Информационная поддержка из Европы. – Режим доступа : <http://www.infinland.net/bezhenec/evropa-i-bezhentsi/statistika-o-situacii-s-bezhenstvom-v-mire-doklady-verhovnogo-komissariata-2013-2015-gg/> ; Statistika o situatsii s bezhenstvom v mire, doklady Verkhovnogo Komissariata 2013-2015 [Elektronnyy resurs] // Finland i Ya. Informatsionnaya podderzhka iz Yevropy. – Rezhim dostupa : <http://www.infinland.net/bezhenec/evropa-i-bezhentsi/statistika-o-situacii-s-bezhenstvom-v-mire-doklady-verhovnogo-komissariata-2013-2015-gg/>

20. Цена “Арабской весны” для Сирии [Электронный ресурс] // Народный Корреспондент. – 2015. – 5 марта. – Режим доступа : <https://nk.org.ua/geopolitika/tsena-arabskoy-vesnyi-dlya-sirii-45327> ; Tsena “Arabskoy vesny” dlya Sirii [Elektronnyy resurs] // Narodnyy Korrespondent. – 2015. – 5 marta. – Rezhim dostupa : <https://nk.org.ua/geopolitika/tsena-arabskoy-vesnyi-dlya-sirii-45327>

21. Число сирийских беженцев в Ливане превысило 1,3 млн человек [Электронный ресурс] // РИА Новости. – 2013. -23 сентября. – Режим доступа : <https://ria.ru/20130923/965274603.html> ; Chislo siriyskikh bezhentsev v Livane prevysilo 1,3 mln chelovek [Elektronnyy resurs] // RIA Novosti. – 2013. -23 sentyabrya. – Rezhim dostupa : <https://ria.ru/20130923/965274603.html>

22. Goldsmith L. Cycle of fear; Syria's alawites in war and peace / L. Goldsmith. - New York : Oxford University Press, 2015. - 146с.

Стаття надійшла до редакції 03.10.2019 р.

V. Lysak

A. Tarraf

THE SYRIAN CONFLICT IN THE CONTEXT OF THE MODERN INTERNATIONAL RELATIONS

We have the opportunity to analyze the orphan conflict in international humanitarian organizations. The authorization analyzed a special confessional confederation in the all-Ukrainian region, within which political expertise was conducted, as well as criminal policy expertise was conducted. Revealed historical and polyclinical causes and put into order the

Syrian conflict. An environment of respect for the courtly formation of the Syrian divine in the red, gloomy lands and in society.

In order to preserve existing territories and create new zones of influence, IS combats are increasingly using methods of guerrilla warfare, avoiding direct armed clashes. According to some experts, the most convenient areas for combat operations by ISL Islamists are sites adjacent to both sides of the Syrian-Iraqi border. In these territories, militants may try to revive the Islamic State.

Many political scientists are of the opinion that the outcome of the civil war in Syria depends not only on the future of the country itself, the effectiveness of the fight against international terrorism, but also on the deployment of forces in the Middle and Middle East and possibly a new world order. Since the start of the Syrian crisis, the international community has made considerable efforts to reach political settlement in the country. Negotiations were held in a variety of formats between the Syrian government and representatives of the opposition. The negotiation processes in Geneva, Vienna, Astana and Lausanne differed only in the composition of the participants. In addition, Russia supports the Astana process, while the US insists on prioritizing the Geneva format.

Keywords: *Syrian conflict, "Arab Spring", insurgents, Islamic State, migration crisis, refugees, Kurds.*

УДК 328.184:930.1(477)

Д. В. Лубінець

ПРОБЛЕМА ЛОБІЗМУ В УКРАЇНСЬКІЙ ІСТОРІОГРАФІЇ

Робота представляє аналіз сучасного стану дослідженості проблеми лобізму в Україні. Українські дослідники роблять свій внесок в розвиток теоретико-методологічних засад лобізму. На основі дослідження та класифікації широкого кола наукових робіт автор встановив, що цей феномен в Україні досліджується за двома основними підходами: правовим та політологічним, при цьому не має одностайності серед українських дослідників щодо його трактування, типології, характерних ознак тощо, хоча визнається необхідність його введення в правове поле України як основи протидії корупції.

Ключові слова: *лобізм, лобіювання, політична система, політична комунікація, «група інтересів», історіографія.*

DOI 10.34079/2226-2830-2019-9-26-150-164

Характерною рисою сучасної демократичної держави є функціонування інституту лобізму. Цей феномен розглядається як один із індикаторів розвитку демократичних процесів, за допомогою якого суспільство може впливати на прийняття рішень органами державної влади всіх рівнів. Лобізм, виступаючи водночас і інститутом, і процесом політично системи суспільства, потребує комплексного підходу до його вивчення. Сьогодні він досліджується представниками всіх соціально-економічних та політичних наук, що обумовлює велику кількість підходів до його визначення, до розуміння сутності даного поняття, його типології, методів реалізації тощо. Серед дослідників сьогодні немає